

El cementiri es renova

- Rehabilitació del cementiri
- Noves línies de bus
- Regulin el turisme, sisplau!
- Un equipament nou: el CUESB

Editorial

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
L'esclat de la massificació turística	
EN PORTADA	4
El CUESB, un nou equipament al barri	
Les Glòries: Usos provisionals	
Superilles	
Activant la iniciativa ciutadana a l'Eix Pere IV	
Rehabilitació del cementiri	
Nova fase de la Nova Xarxa de Bus al barri	
DENÚNCIA.....	13
Transformador S. Joan de Malta/Castella	
Vaga de dones	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	14
El carrer de Guillem de Llúria	
PAISATGES HUMANS.....	16
Camí Antic de València	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	18
Alberto de Blobs	
ENTITATS.....	20
Agrupació Excursionista Icària	
VIDA DE BARRI.....	22
Mil mirades	
Mercat solidari	
L'escola Voramar	
Espai Connecthort	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes no-més aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: C.P.:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

 Codi: ENTITAT OFICINA CONTROL NUM COMP

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.83
 Octubre 2014

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Marc Dueñas, Josep Pascual, Xavier Pegenaut

Col·laboradors: Sílvia Casorran, Manel Andreu, Comissió Plaça de Les Glòries, Joan Carles Luque, Patricia Pujante, Eva Murgui, Esther Racionero Zamel

Coordinació: Gemma Canela

Fotografia: Salva Clarós
 Il·lustracions: Manel Puyal
 Portada foto: Salva Clarós
 Correcció: Josep Pascual
 Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler
 Impressió: Gràfiques Campàs
 Publicitat: Carme Martínez (680988900)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotassegnats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

L'esclat de la massificació turística

El model turístic afavorit per aquest govern municipal i els que l'han precedit ha portat la ciutat a una massificació del turisme que ha provocat un impacte negatiu en els barris. La saturació d'establiments hotelers en determinades zones de la ciutat, la proliferació dels apartaments turístics, així com la privatització de l'espai públic perjudiquen la convivència dels veïns i veïnes de la ciutat, que dia rere dia pateixen problemes de descans, mobilitat i d'ús dels espais públics, entre d'altres.

Si bé el turisme aporta llocs de treball i representa una part significativa del PIB, la manca de regulació de l'activitat turística per protegir els drets de la ciutadania planteja la necessitat d'actuar i elaborar un nou model de turisme sostenible. La saturació a la qual hem arribat obliga a definir estratègies que afavoreixin un turisme que sigui compatible i respectuós amb l'equilibri social dels barris.

Per aconseguir-ho, cal una anàlisi acurada i una regulació dels impactes socials i mediambientals que s'esdevenen per l'activitat turística.

En matèria de lleis i normatives caldrà vetllar no només pel compliment d'aquestes, sinó per limitar el nombre d'hoteles, apartaments, bars, restaurants, terrasses, etc, ja sigui suspent llicències o aplicant una moratòria en la concessió de llicències per a aquest tipus d'activitats econòmiques. Tanmateix, mesures com la suspensió de llicències no són suficients per resoldre els problemes generats per aquestes activitats.

En aquest sentit, la participació real i activa de la ciutadania és essencial per poder valorar i actuar sobre les necessitats i els problemes creant Plans Comunitaris i d'Usos des dels barris que garanteixin l'ús social de l'espai públic, que ajudin a diversificar el tipus d'activitats per evitar el monocultiu econòmic i que minimitzin els efectes negatius en l'entorn i el veïnat.

D'altra banda, la taxa turística, que actualment es destina al foment del turisme i al finançament de polítiques de promoció, desenvolupament i preservació de les infraestructures i les activitats turístiques, hauria de destinar-se no només a compensar els efectes negatius del turisme sinó també al foment de polítiques socials que atenguin les necessitats i problemàtiques de la ciutadania.

Des de la FAVB s'ha convidat les diferents associacions de veïns de Barcelona i altres col·lectius afectats per aquesta problemàtica a formar una Taula Reivindicativa i una altra Taula de Seguiment per barris que permetin buscar solucions conjuntes i recuperar el dret a viure la nostra ciutat.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

EL CUESB

un nou equipament al barri

L'educació, la salut i els serveis socials són els tres pilars de l'estat del benestar que una societat igualitària necessita, que paguem amb els nostres impostos i defensem dia a dia.

gran que s'ha desorientat al carrer i no sap tornar a casa, famílies que han patit un incendi i no tenen on anar, persones que viuen soles i són incapaces de tenir cura d'elles mateixes, persones que han

maltractades i els seus fills, a qui cal protegir.

El **centre d'acolliment nocturn d'emergències**, dependent també del CUESB, està situat al passatge Dos de

NOVA QUOTA FAMILIAR

130 classes setmanals, piscina, fitness, pàdel, golf, pista poliesportiva, circuit spa dins dels vestidors...

APUNTA'T!

SI T'HI APUNTES ARA AMB LA TEVA PARELLA, ELS TEUS FILLS MENORS DE 20 ANYS ENTREN GRATIS.

Consulta les nostres condicions al club.

Vine a visitar-nos: Av. Icària, 167. www.novaicaria.com | rrpp@novaicaria.com | Tel.: 93 221 25 80

Tots coneixem com afecten les retallades l'estat del benestar i sabem què podem demanar a l'educació i a la salut; també com a veïns ens podem dirigir als serveis socials d'atenció primària per demanar orientació, informació, suport i ajuda en les necessitats que ens afecten la vida quotidiana.

Per oferir resposta a fets que poden esdevenir traumàtics i urgents, un nou equipament de ciutat s'ha instal·lat al carrer Llacuna, 25, del Poblenou; es tracta del Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona, un equipament que fins ara era al carrer Comerç i anteriorment al carrer Valldonzella.

Situat on hi havia la rotativa de *La Vanguardia*, que havia estat la fàbrica del Cànem, és un espai lluminós, on un equip de 60 professionals, atén les 24 hores del dia tots els dies de l'any. Compost per psicòlegs, treballadors socials i personal tècnic, treballa en coordinació i de forma transversal amb altres serveis, a fi de donar resposta immediata a persones i famílies que han patit situacions imprevistes que els han suposat pèrdues que han desestabilitzat la seva rutina quotidiana i els han deixat en situació de fragilitat i xoc i sense recursos personals per l'impacte emocional que els representen.

Aquest centre pot oferir atenció a diferents emergències: una persona

patit el suïcidi d'un familiar i necessiten suport psicològic, dones maltractades, famílies desnonades...

Aquesta diversitat de problemàtiques, que generen situacions de gran tensió a les que cal donar resposta emocional i de recursos, requereix de professionals amb molt de tremp i una alta qualificació. La seva intervenció està sempre condicionada a una valoració de la necessitat. Hi ha situacions a les quals l'entorn familiar o social dona resposta; en altres, amb efectes tan dramàtics com els desnonaments, sovint es considera que la seva presència en el lloc dels fets pot entorpir la reivindicació i no són benvinguts...

Per acollir aquestes persones de forma puntual, disposa d'un total de 100 llits, distribuïts en habitacions de 6 i 8 lliteres i dues habitacions per a famílies (on puguin mantenir la seva intimitat), servei de cuina i higiene personal, així com espai d'espera per als usuaris i entreteniment per als infants. La cuina disposa de menjar per atendre tot tipus de necessitats (diabètics, celíacs...) tot i que, en situacions traumàtiques, el que més es valora és una cosa calenta i un lloc per descansar.

Es té especial cura d'aconseguir un entorn harmònic que faciliti el descans. Es preserva la privacitat de tothom i d'una manera especial la de les dones

Maig, 13-15, i s'activa de novembre a març, en el marc de l'operació fred, per donar resposta a les persones que pernocten al carrer.

La responsable del Centre remarca la funció prioritària d'urgències i emergències per evitar el col·lapse de l'equipament, el treball amb la xarxa de Serveis Socials que ha de possibilitar l'atenció de les persones i/o famílies en un recurs normalitzat, així com la coordinació transversal amb els diferents serveis a qui arriben notificacions (metges, bombers, guàrdia urbana, mossos d'esquadra...). Recentment des de l'alcaldia s'ha signat un protocol amb Justícia i els Col·legis de Procuradors i Advocats perquè es notifiqui qualsevol incident que pugui ser susceptible de l'actuació del CUESB.

El caràcter de capitalitat de Barcelona i els molts serveis de què disposa fa que sovint s'hagi d'atendre persones de fora de la ciutat; per aquest motiu s'està treballant en un protocol de col·laboració en l'àmbit metropolità. Actualment a l'àrea del Besòs, està activat a tall de prova, amb els ajuntaments de Sant Adrià, Santa Coloma i Montcada.

Celebrem l'arribada al barri d'aquest equipament i confiem que ajudi a pal·liar tantes situacions crítiques que hi ha a la nostra ciutat.

Montse Milà

L'aigua
amb què
has crescut

Aigües de
Barcelona
L'aigua de la teva vida

Segurament no t'has parat a pensar-ho, però cada dia centenars de professionals es preocupen perquè, cada vegada que obris l'aixeta, no et falti l'aigua que necessites. Darrere la preparació d'un biberó per al teu nadó o del menjar que fas hi ha un equip d'experts que vetlla per una aigua de qualitat i que ha fet de la seva gestió un referent mundial.

DESCOBREIX TOT EL QUE VOLS SABER
DE L'AIGUA DE LA TEVA VIDA A
aiguesdebarcelona.cat

El final de l'estiu ens ha portat la bona notícia de la desaparició total del tortell elevat que tenia sotmesa la plaça des de la Barcelona olímpica. Ara fa goig travessar la plaça i banyar-se en la llum i claror recuperades, tot i la presència de les obres i els inconvenients que comporten (pols, soroll, canvis de parades dels autobusos, itineraris que desapareixen i reapareixen, vianants i ciclistes que comparteixen espais no gaire generosos...).

Ja no tenim el tortell i, per tant, ha desaparegut l'obstacle més important que hi havia a les Glòries, després del trasllat dels Encants, per començar les actuacions que han de permetre la creació del gran parc que hem vist dibuixat sota el curiós títol de Canòpia.

Els quatre anys que està previst que durin les obres per fer el parc no poden suposar quatre anys de solars buits, bruts, descuidats i tanques d'obra per aquí i per allà. És un espai prou gran que permet ser utilitzat

Les Glòries: Usos provisionals

pels ciutadans per a activitats i usos compatibles amb el desenvolupament de les obres, i que alhora permetin que els veïns comencin a "colonitzar" la plaça amb activitats provisionals que poden fins i tot esdevenir definitives.

Amb aquest objectiu i amb la participació de veïns (tallers, reunions, recorregut per la plaça, jornades...) es va elaborar un llistat de propostes d'usos: lúdics (espais de jocs infantils, espais d'estada amb bancs i ombra, etc.), esportius (pistes de bàsquet, petanca, voleibol, atletisme, patinatge), culturals (àgora, espais per fer cinema a la fresca, teatre, música, titelles, circ, actes veïnals i populars, punt d'informació veïnal, fira de la festa major del Clot, etc.), que es va lliurar a l'Ajuntament. Hàbitat Urbà ha elaborat els projectes de les actuacions que ha decidit instal·lar, unes de collita pròpia (pèrgola per a activitats culturals, punt d'informació turística, mirador observatori de les obres, guingueta bar ludoteca, lloguer de bicicletes), i la resta, que respecten bàsicament les propostes dels veïns. Inclou altres usos: exposició sobre Glòries, viver de les alzines recuperades

i viver per als nous arbres, intercanviador de transport públic. Les zones de jocs infantils i les d'estada estaran situades en punts a prop dels barris i, en concret, a l'escola dels Encants, de manera que siguin espais incorporats a les activitats habituals dels veïns.

Com i quan es faran realitat?

L'àmbit de la plaça és divideix en dues zones que es desenvoluparan en dues fases temporals diferents, la de mar i la de muntanya, separades pel traçat provisional actual en superfície de la Gran Via. La primera fase és la zona mar, que iniciarà les obres aquest mes de setembre i durarà fins a desembre, i la segona fase, la de muntanya, es farà de gener a maig de 2015.

Es tracta d'una urbanització provisional, de cost econòmic inferior a l'habitual, amb materials reutilitzables i compatible amb els usos definitius del parc.

A més, seran compatibles amb els treballs d'execució del túnel en la zona central de la plaça. S'ha cuidat que els itineraris per a vianants permetin traves-

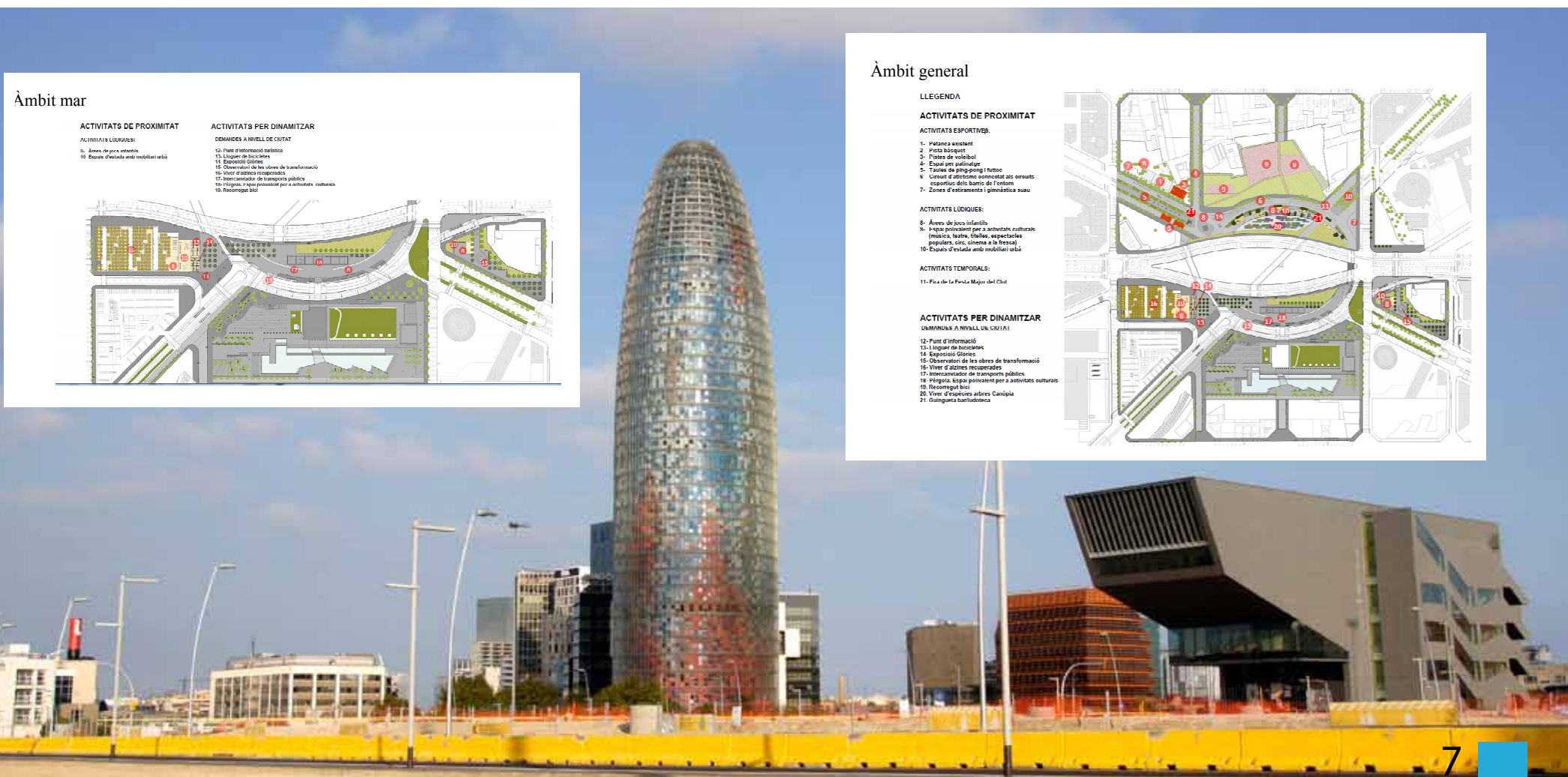
sar la plaça en tots els sentits, malgrat les obres.

A la zona nord, on està previst implantar la gran Àgora del parc, que coincideix amb l'antic emplaçament dels Encants, ja s'hi estan efectuant actuacions de preparació del terreny, que continuarà amb la plantada d'espècies vegetals (alfals i gramínies) que, per una banda, milloraran la qualitat del sòl per acollir la plantació definitiva, i, per una altra, donaran una presència de verd a la zona, similar a la que hem vist en el que coneixem com "el camp de blat", que se segarà per utilitzar-ho per fer-hi les activitats veïnals o ciutadanes previstes (actes, cinema a la fresca, etc.).

Si voleu saber més de tot plegat, el 29 d'octubre a les 19 h es farà una assemblea informativa al Centre Cultural La Farinera (Gran Via de les Corts Catalanes, 837), adreçada a tots els veïns i veïnes.

Finalment, us convidem a participar en la comissió d'Usos Provisionals, que ha de vetllar pel desplegament d'aquest projecte.

Comissió Plaça de Les Glòries

celler
el vinyet
Rambla Poblenou, 66

Fusteria d'Alumini
Carpinteria de Alumini
ESPA21 S.L.
*** FABRICACIÓ PRÒPIA ***
PORTES, FINESTRES, MOSQUITERES, TANCAMENTS
PERSONALITZACIÓ, instal·lació, manteniment i reparació
REFORMES, COINES I BANYES, PINTURA I PARQUET
*** REPARACIÓ DE L'ALUMINI EN GENERAL ***
Poblenou, 233, 08037, Barcelona Tel: 93 307 05 42 Fax: 93 307 05 43

Anuncia't
Amb la teva presència
en la revista del barri
tothom hi guanya!
629046004
comercialelpoblenou@gmail.com

Centre
Clot de la Mel 10 anys
al barri
Logopèdia·Reforç escolar
Psicologia·Fisioteràpia
Espronceda 222 baixos / 93 307 05 42
www.centrecloclamel.wordpress.com

Activant la iniciativa ciutadana a l'Eix Pere IV

La necessitat que els sistemes urbans siguin ambientalment sostenibles i l'exigència de millorar les condicions de vida fan que avui ens plantejem què fer perquè les ciutats siguin llocs amb una millor organització, més autosuficients, amb un ambient més saludable i de més qualitat. Els principals reptes que han d'encarar les polítiques urbanístiques tenen a veure amb l'ordenació de la mobilitat, l'autosuficiència energètica, la millora de la qualitat de l'aire i de l'espai públic, entre altres. Barcelona és una de les ciutats europees on s'apliquen des de fa temps estratègies de sostenibilitat urbana.

En l'àmbit energètic, la introducció de xarxes de fred i calor com *Districlima* al Poblenou i *Ecoenergies Barcelona* a la Zona Franca i l'Hospitalet, junt amb ordenances municipals pioneres a Europa en la instal·lació d'energia solar als edificis, o la implantació de punts de càrrega de vehicles elèctrics i il·luminació d'alta eficiència (les tecnologies *smart*) són avantguardes de l'urbanisme del s. XXI. En el camp de la mobilitat sostenible, la pacificació del trànsit, l'eixamplament de voreres a diverses vies de la ciutat, l'àrea verda d'aparcament als barris, l'extensió de la xarxa de carrils bici i la progressiva implantació de les noves línies de la xarxa ortogonal de bus (NXB), entre altres, respon a l'objectiu d'aconseguir canviar la forma de desplaçar-nos, revitalitzant la qualitat de l'espai públic, millorar la qualitat de l'aire, disminuir el soroll, guanyar espai per a nous usos que fomentin la relació, etc.

Les superilles

La malla de carrers de la ciutat de Barcelona és un potent i flexible sistema d'ordenació dels usos i de la mobilitat. No obstant, la densitat d'edificació ha generat alguns desequilibris com la manca d'espai verd. La gran compacitat i l'estructuració reticular de la malla de Cerdà ha dificultat certes dinàmiques urbanes més enllà de l'àmbit d'illa. La superilla és l'agrupació d'un nombre determinat d'illes en una nova unitat poligonal de major dimensió. El factor

determinant és com s'ordena la mobilitat. A les superilles el trànsit rodant de pas es concentra en els carrers del perímetre, mentre que els carrers interiors, amb un trànsit local i pacificat, alliberen espai per a funcions ambientals i socials que reverteixen en la qualitat de vida de les persones. La Nova Xarxa de Bus s'adapta a aquest esquema.

Amb la implantació del concepte de superilles, queda superposat a l'actual plànol de la ciutat una segona malla reticular de gra més gruixut que permet planificar a l'interior de cada unitat (superilla) la mobilitat, els serveis, l'espai

verd, l'autosuficiència energètica, equipaments, etc. D'aquesta forma es gestiona millor, i s'aconsegueix enriquir els usos i funcions de proximitat i les relacions socials.

L'Ajuntament de Barcelona ha iniciat un programa pilot de superilles, una de les quals correspon al barri del Poblenou. Queda delimitada pels carrers de Pallars, rambla del Poblenou, Tànger, Diagonal i Bilbao. Aproximadament té una superfície equivalent a unes sis illes. Amb la definició d'aquest rectan-

gle urbà es pretén analitzar un conjunt de 42 indicadors per avaluar paràmetres que van des de la densitat d'habitatge, la qualitat de l'aire o el confort acústic, l'accessibilitat viària i proximitat del transport públic, espai verd per habitant, ocupació de l'aparcament, densitat de l'arbrat, consum energètic, d'aigua i generació de residus, i població estrangera, entre molts altres. Analitzant què passa a l'interior de les superilles es podran abordar solucions que en el seu conjunt milloraran la qualitat de l'espai urbà.

Redacció

Entitats, veïns i veïnes del Poblenou han creat la Taula Eix Pere IV per emprendre accions que ajudin a revitalitzar aquest carrer que presenta fa anys símptomes d'envelliment i pèrdua d'activitat.

La Taula Eix Pere IV és un lloc de trobada d'agents socials diversos que volen cooperar per imprimir vida i activitat en l'àmbit de l'economia social i de proximitat, des del convenciment que cooperar és la millor manera de fer ciutat.

Es proposa recollir entre el veïnat iniciatives socials, culturals i econòmiques que es puguin dur a terme tant en l'espai públic com en locals, solars i qualsevol lloc avui disponible i desocupat. L'abandó urbanístic al llarg de l'Eix i la manca d'expectatives de transformació, a curt termini agreujada per una crisi que bloqueja la inversió econòmica, han disparat des de fa temps la proliferació de locals buits i solars abandonats. La iniciativa i la gestió ciutadana poden imprimir vida sempre que hi col·laborin propietaris, veïns, empreses i agents socials a través d'una ocupació temporal d'aquests espais amb activitats que poden anar des de millores en el paisatge urbà, neteja i adequació de solars, cessió provisional per celebrar actes públics, cessió o lloguer d'espais per a activitats associatives, cooperatives o d'interès general.

La Taula Eix Pere IV ha iniciat la tasca amb el projecte "Dóna la cara pel barri", a través del qual un grup d'artistes coordinats per l'associació Rebobinart han decorat algunes persianes de comerços amb la cara de ciutadans voluntaris que han volgut participar per

començar a transformar el paisatge urbà de la zona. Tant els veïns, artistes com els propietaris dels comerços s'han compromès a través d'aquesta acció que per ella mateixa representa ja una realitat de millora de l'espai públic. A aquesta acció seguiran d'altres intervencions en l'àmbit cultural per celebrar esdeveniments populars i també per obrir a tothom espais que avui resten completament abandonats.

Així mateix, la Taula Eix Pere IV vol demostrar que per construir la

ciutat és suficient la voluntat i la cooperació, més enllà de les grans inversions econòmiques que sovint el que fan és condicionar els usos al benefici privat. Un altre model de ciutat és possible quan la promoció immobiliària s'ha retirat d'escena perquè l'expectativa econòmica no garanteix beneficis quantiosos, però la simple voluntat i el compromís de les persones no dimiteixen de la responsabilitat de fer ciutat.

Redacció

Rehabilitació del cementiri

Obres al cementiri

L'empresa municipal Cementiris de Barcelona SA, en un ambiciós pla de rehabilitació iniciat ara fa sis anys, està fent obres des del mes d'agost al cementiri del Poblenou. Amb anterioritat, s'havia rehabilitat ja la capella, l'antiga sala de juntes i diversos panteons amb història ubicats al Departament segon. Les actuals obres són per preservar el conjunt de reixes de la tanca d'accés d'entrada, així com per a rehabilitar façanes perimetrals, cobertes i elements de coronament del Departament segon.

Les obres, que es van iniciar l'agost passat i finalitzaran segons les previsions cap al febrer de 2015, compten amb l'informe favorable del Departament de Patrimoni Arquitectònic Històric i

Artístic de l'Ajuntament de Barcelona, ja que el conjunt està declarat Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) dins del Catàleg de Patrimoni de Barcelona. El cementiri del Poblenou és un dels cementiris monumentals més importants d'Europa.

Història*

Els seus orígens es remunten a l'any 1775. El llavors bisbe Josep Climent (1706-1781) el va fer construir fora de l'àmbit de les muralles de la ciutat, aprofitant uns terrenys erms de pastures en el terme municipal de Sant Martí de Provençals. Trencava així la tradició molt arrelada de vincular les sepultures a les esglésies. En aquest sentit es pot considerar que és el primer cementiri modern. El 1813 va ser enderrocat per les forces napoleòniques, però el 1816 és reconstruït per encàrrec del nou bisbe Pau de Sitjar al jove arquitecte italià Antonio Ginesi (1790-1824). La construcció s'executa segons el patró estètic neoclàssic de l'època amb clares referències a l'arquitectura egípcia que van ser objecte de crítica per la transgressió que això suposava dels canons classicistes. Són diversos els elements patrimonials que conté el llavors anomenat Cementiri de l'Est, però val la pena ressaltar la reixa de forja que envolta la plaça semicircular enjardinada de l'entrada, posterior al projecte de Ginesi. La seva construcció per artesans locals va ser coordinada per l'arquitecte Joan Nolla, el qual, junt amb el seu germà Josep Nolla, mestre d'obres, s'encarreguen d'una important ampliació incorporant un espai dedicat exclusivament a panteons de les classes benestants, especialment derivades de la burgesia industrial que estava aflorant. El 1848 es fa una ampliació, obra de l'arquitecte Miquel Garriga i Roca. És el moment en què es va crear la plaça semicircular que hi ha just al davant de l'entrada, inicialment delimitada per arbres. Poc abans de l'exposició universal de 1888 es va tancar amb l'actual mur reixat i els pilars principals de l'entrada, amb les escultures de l'entrada obra de l'important escultor Francesc Pagès i Serratosa. Les diverses transformacions i ampliacions no van poder evitar que quedés petit davant del creixement de població de la ciutat, motiu pel qual es va fer construir un nou cementiri a la muntanya de Montjuïc (1883). El cementiri del Poblenou s'acabaria coneixent com el Cementiri Vell de la ciutat.

El cementiri és un magnífic compendi d'història de la ciutat, a part d'una esplèndida mostra artística. Hi són enterrats prohoms de la cultura, la política i la industrialització catalana com Narcís Monturiol (1819-1885), Valentí Almirall (1841-1904), Narcís Oller (1846-1930), Anselm Clavé (1824-1874), Antoni de Campmany i Montpalau (1742-1813), Antoni Brusi i Ferrer (1815-1878), Antonio López y López (1817-1883), Onofre Biada, els Güell, els Samà, els Bonaplata, els Bruguera, els Mas, els Juncadella, els Muntadas, els Patxot, els Prim, els Domènech, els Llaudet, els Salvans-Corbera, etc.

* Resum de la memòria històrica del cementiri del Poblenou, del *Projecte bàsic i d'execució de rehabilitació del cementiri de Poblenou*, d'Antoni Vilanova i Eduard Simó.

Redacció

Nova fase de la Nova Xarxa de Bus al barri

El 15 de setembre passat han entrat en funcionament al Poblenou noves línies de la Nova Xarxa de Bus que ens han de permetre una millor comunicació amb la resta de la ciutat amb unes altes freqüències (5-8 minuts en dia feiner).

L'anterior 71 s'ha transformat en la nova vertical V27, que connecta Canyelles amb el passeig Marítim, encavalcant-se el recorregut de la façana marítima en part amb l'H16. Aquest encavalcament és necessari per tal de connectar els barris que travessa la V27 amb destinacions com l'Hospital del Mar i la pròpia façana marítima.

Tot i que la V27, a diferència de l'anterior 71, efectua el seu recorregut per Taulat - passeig Calvell i no pas per Pujades - Llull, el servei de la línia 36 garanteix la connexió de la zona central del Poblenou amb l'Hospital de referència, amb freqüències semblants a l'anterior 71 (cada 18-21 minuts els dies feiners). Cal tenir en compte que el recorregut de la línia 36 en el tram Hospital del Mar - rambla Prim és altament coincident amb la línia L4 de metro; per tant, es tracta d'un servei complementari del metro.

En relació amb les noves línies horitzontals, les novetats al barri són que l'anterior 141 (que es podia considerar

una línia "fantasma" a causa del seu poc servei, amb intervals de 40 minuts) s'ha transformat en la nova H14. Aquest nou servei recorre l'eix Pujades - Llull, passeig de Colom i finalitza al Paral·lel, des d'on els poblenovins i poblenovines podem fer un transbordament amb les línies de metro L2 i L3 d'una forma més còmoda que la que ens permeten les actuals connexions de la L4. Es tracta d'un itinerari molt semblant al de l'antic 36, però amb una freqüència elevada i, per tant, temps d'espera reduïts.

Si bé és cert que l'anterior 141 permetia una connexió directa (que no ràpida però sí accessible per a persones amb mobilitat reduïda) amb el centre de la ciutat, les imminents obres dels ascensors al metro de Poblenou garantiran una connexió accessible també amb el centre de la ciutat. En aquest sentit, és d'agrair la participació de totes les persones que heu signat per reclamar que l'estació de metro del Poblenou sigui accessible i segura. Sembla que això serà una realitat ben aviat!

Finalment, la tercera línia de la Nova Xarxa de Bus, que no és nova però que ha sofert modificacions destacades, és la H16. Aquesta línia funciona des de l'anterior fase de la Nova Xarxa de Bus (en substitució de l'antiga 41), però en comptes de connectar amb el centre de

la ciutat va passar a connectar el Front Marítim amb el Paral·lel. Aquest itinerari tenia molt poca demanda, ja que no connectava els veïns de la façana marítima amb les principals destinacions i, a més, aquests no disposaven de cap altre servei de transport públic que els comunicés amb el centre de la ciutat. Amb el nou recorregut s'assegura una connexió directa i ràpida cap al centre, a més de la possibilitat de continuar fins a la Zona Franca. Per primera vegada un servei de transport públic connecta el Poblenou amb la Zona Franca.

Amb aquesta nova fase de la Nova Xarxa de Bus, juntament amb les obres d'accessibilitat al metro del Poblenou, s'ha de copsar una millora notable en el servei de transport públic cap a la resta de la ciutat. Caldrà seguir atents a la implementació de les línies verticals que han de donar encara un millor servei al barri, les futures V23 i V25. D'altra banda, caldrà seguir de ben a prop com queda la configuració de l'eix Pere IV - Almogàvers - Pallars i de les línies que hi circulen, donat que es tracta d'un eix prou allunyat de la Gran Via (per on circula l'H12) i de l'eix Pujades - Llull (per on circula l'H14). Potser caldrà inventar l'H13?

Silvia Casorran

Transformador S. Joan de Malta/Castella

Fecsa i el Districte es passen la pilota sobre l'enderroc del transformador i la realització de la zona verda. Fecsa diu que, si li paguen els prop de 2 milions d'euros que val el solar, acceptaria. I el Districte, que no hi ha diners en aquest mandat i que, en tot cas, ho deixa per al vinent si llavors es prioritza l'actuació. No estem d'acord que es retardi més l'enderroc del transformador!

Continuarem les mobilitzacions per aconseguir la zona verda.

Redacció

Dones del barri!

- Tenim dret a temps lliure
- Tenim dret a treball digne
- Volem ser valorades
- Volem cuidar i ser cuidades

Us proposem una cita:

Per demostrar que som moltes i que unides tenim força, ens trobarem dimecres 22 d'octubre a les 17h a la rotonda del Casino. Per ocupar l'espai públic, compartir-lo i fer-nos visibles. Per pensar el barri que volem! I després anirem juntes a la mani convocada a plaça Catalunya a les 19h!

Entre totes portarem cotxets, cadires de rodes, carros de la compra i ocuparem l'espai amb les nostres eines de treball. "Velada amenitzada" per la Coral de la Flor de Maig.

Jornada de lluita 22-O. Cap a la Vaga de Totes!

#VagaDeTotes, Poblenou

#FEMCORRERLAVAGA

VAGA DE TOTES

El carrer de Guillem de Llúria

El 1956 s'estrena a les pantalles espanyoles el film *El hombre que nunca existió*, de Ronald Neame. La pel·lícula, basada en un fet real novel·lat per Ewen Montagu, explica detalladament l'operació Mincemeat, un engany dels serveis secrets britànics poc abans de la invasió de Sicília. La història del nostre personatge, Guillem de Llúria, un altre home que mai no va existir, també té relació amb aquesta illa.

El nomenclàtor de la ciutat de Barcelona ens informa que el carrer de Guillem de Llúria rep aquest nom en record d'un noble cavaller català a qui Jaume I atorga possessions al Regne de València l'any 1238, acabada la conquesta. De moment, ja trobem una greu inexactitud històrica, la conquesta del regne de València no va finalitzar fins al regnat de Pere II, fill de Jaume I. De fet, el rei Jaume va morir lluitant contra els rebels musulmans d'Al-Azraq aixecats en armes a les rodalies d'Alcoi.

Tanmateix el nomenclàtor concreta els diferents noms que ha tingut el carrer Roger de Llúria: l'any 1863 es va posar el nom de Roger de Lauria a un carrer de l'Eixample, l'any 1933 va passar a dir-se senzillament Lauria, i el 1980, el nom

actual Roger de Llúria. L'ajuntament de Sant Martí de Provençals per la seva banda havia atorgat també el nom d'un carrer a Roger de Llúria en record de l'almirall de la corona catalanoaragonesa. A conseqüència de l'agregació de Sant Martí a la ciutat de Barcelona, el mateix que va passar amb altres municipis, molts dels carrers que tenien el mateix nom a la gran ciutat van haver de canviar-lo; així Sant Pere va passar a dir-se Marià Aguiló, Sant Francesc va ser Pujadas, etc. Paradoxalment Roger de Llúria va aguantar fins que l'any 1923, en plena dictadura de Primo de Rivera, va canviar a Guillem de Llúria.

Posteriorment, durant la Segona República el carrer torna a anomenar-se Roger de Llúria. El franquisme va posar —com en d'altres camps— les coses a lloc, el carrer tornà a anomenar-se Guillem de Llúria.

Però, qui va ser Roger de Llúria? L'almirall Roger de Llúria va néixer el 17 de gener de 1250 a Lloria, a la regió de la Basilicata. Algunes fonts però afirmen que va venir al món, anys abans a Scalea, població propietat feudal del seu pare. Pertanyia a una de les famílies que van donar suport als Ho-

henstaufen, senyors de l'illa de Sicília. El seu pare era Ricard de Loria, senyor de Loria i gran privat del rei Manfred I. La seva mare era Isabella d'Amichi, dama de companyia de Constança, filla del rei Manfred. L'any 1262 quan Constança es va casar amb Pere d'Aragó, la família Llúria acompanyà Constança. Roger de Llúria es va incorporar al seguici personal de l'infant Pere II quan aquest va viatjar a Toledo (1269). Un any després, el rei Jaume I li va atorgar un feu. Va rebre terres a la vall de Seta, prop de Cocentaina. La donació implicava l'obligatorietat de Roger de Llúria de residir en aquelles terres. No era un condició sense importància, ja que aquelles terres eren el cau de la resistència mudèjar contra la Corona d'Aragó. I, per tant, la corona volia assegurar el seu domini enviant homes que ho haguessin perdut tot, com és el cas de Roger de Llúria, i per tant estiguessin disposats també a tot.

La família Llúria sempre havia defensat els drets de la família imperial a les possessions italianes. D'aquest partit en deien gibel·lí, en canvi els güelfs donaven el seu suport al papat en la seva lluita contra l'imperi.

Manfred I de Sicília, pare de la reina Constança, va perdre l'illa i el cap a mans dels francesos. A la batalla de Benevento (1266) es decidí la sort de Sicília. Ricard de Loria i molts altres cavallers van morir en mans dels francesos. Carles d'Anjou, el nou rei, va ordenar la confiscació de les propietats dels nobles i barons fidels a la casa Staufen. Per tant, la família Llúria es va veure desposseïda de totes les seves propietats a Sicília. A partir d'aquest moment va unir la seva vida a la causa del Casal de Catalunya no només com un lleial súbdit del rei, sinó amb l'ànim de recuperar tot el que els angevins li havien pres.

L'any 1282 acompanya el rei Pere en la seva campanya africana i a partir d'aquí comença la seva meteòrica i brillant carrera com a almirall de la Corona d'Aragó convertint-se en el malson dels francesos: Malta, golf de Nàpols, illes Formigues, Panissars són victòries encadenades per l'anomenat almirall invencible. Moriria a València el 19 de gener de 1305 i va ser enterrat al monestir de Santes Creus, als peus del sepulcre del rei Pere.

Va casar-se dues vegades; la primera, amb Margarida de Lància, amb qui

tingué Roger, Beatriu, Constança i Hilària. Posteriorment es torna a casar, ara amb Saurina d'Entença; d'aquest matrimoni van néixer Carles, Robert, Berenguer i Margarida.

Cap Guillem.

Per tant, qui va ser Guillem de Llúria?

La resposta sembla fàcil, encara que pot semblar sorprenent. El govern municipal de la Dictadura de Primo va decidir posar fi a la dualitat del nom de Roger de Llúria als carrers de Barcelona. Òbviament, el nom del carrer de la gran ciutat va sobreviure. Per tant, havia de ser substituït el nom del petit carrer

del Poblenou. Com hem dit anteriorment el canvi de nom dels carrers que tenien el nom duplicat s'havia convertit en una pràctica necessària des de l'any de l'agregació.

El que va passar aleshores... Ara podem fabular. Algú va decidir crear un nou personatge, Guillem de Llúria, algú com un nou demiürg va generar del no-res un noble català. A aquest Guillem de Llúria li van adjudicar part de la carrera de Roger. El nomenclàtor diu que un noble anomenat Guillem de Llúria formava part de la comitiva de Jaume I en la conquesta de València. Es van modificar els fets sense alterar allò que era substancial, que disposava d'un feu a València. Qui es fixaria en un carreró d'un barri suburbial de Barcelona? En un moment d'honradesa, l'any 1980, el llibre del nomenclàtor adverteix que el personatge és fictici.

Però l'honradesa dura poc, uns anys després va tornar a imposar-se el noble Guillem de Llúria, va tornar a cavalcar des del seu feu valencià i va tornar al Poblenou.

Joan Carles Luque
Arxiu Històric del Poblenou

Cada solució tan individual com tu

Al servei de la gent del nostre barri i de l'esforç de les seves persones i empreses.

• Assessorament • Prevenció • Negociació • Mediació • Defensa

TESSAL Pymes
TESSAL Entitats
TESSAL Persones
TESSAL Laboral

TESSAL Banking
TESSAL Patrimoni
TESSAL Protecció Discapacitats
TESSAL 3.0

C/Perú 40-44, esc. 2, 2º A • T+34.93.486 94 51 • F+34.93.486 94 52
info@tessal.com • www.tessal.com

GABINET JURIDIC TESSAL
ajustem solucions legals

FARMÀCIA JAUME GIRÓ LOPERENA
93 307 15 17
Maria Aguiló / Pujadas

DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

ÒPTICA traover
des de 1953

C/ Pujadas, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

CLINICA VETERINARIA POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog

HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

francesc creixell
PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 - 08005 BCN

SABATERS DES DE 1870

Villarroya

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

GELATERIA EL TIO CHE

FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

Camí Antic de València: de l'*standby* a la dinamització veïnal

El Camí Antic de València era fins fa aproximadament cinc anys un racó del barri poc transitat i poc conegut. No obstant això, gràcies a la creació del Casal de Barri Bac de Roda i el Casal de Gent Gran Quatre Cantons, entre d'altres entitats, aquesta zona del Poblenou que fins aleshores havia restat en l'*standby* ha cobrat vida. Res d'això hagués estat possible sense una lluita veïnal de més de trenta anys d'història.

El Casal de Barri Bac de Roda està gestionat per l'Associació Cultural i Social Bac de Roda, la qual va néixer l'any 1980 quan alguns membres de la Cooperativa d'Habitatges Bac de Roda van decidir tirar endavant el projecte. La Cooperativa havia nascut molt abans –cap a la dècada dels 1950– per intentar trobar solucions comunes a problemàtiques individuals en un edifici, concretament aquell situat al carrer Bac de Roda, cantonada amb Camí Antic de València. A poc a poc, però, aquest esperit cooperativista es va convertir en quelcom associatiu en una zona més aviat oblidada compresa entre el carrer Espronceda i Bac de Roda enllà i vertebrada pel Camí Antic de València fins a la zona dels Quatre Cantons, on també hi havia una altra cooperativa, la Cooperativa Pau i Justícia (ara seu de la Sala Beckett). Rei-

vindicant, doncs, la pertinença al barri, es va anar fusionant en l'Associació Cultural i Social Bac de Roda tirant endavant un projecte l'objectiu del qual era “crear a nivell social un vincle entre la gent en un sector del barri del Poblenou on no existia res a nivell associatiu”, afirma a la revista el Manel Pascual, responsable del Casal de Barri Bac de Roda i membre de l'Associació Cultural i Social Bac de Roda des dels seus inicis. La diferència entre la cooperativa i l'associació residia en un lleuger canvi d'objectius: oferir lleure i cultura en una zona del barri allunyada i oblidada.

Així l'Associació va anar creixent i reivindicant millores per a aquesta zona. “Vam presentar un projecte a l'Ajuntament fa aproximadament vint anys per tenir un equipament en condicions, ja que el local que teníem era un soterrani, un espai limitat que no permetia fer activitats que no fossin precàries”, reconeix el Manel. La Laura Forcada, membre de l'Associació i testimoni de l'evolució d'aquesta, creu que “quan es va posar de moda fer Casals de Barri i en veure que la gestió no era directament municipal, sinó de la mà de l'Associació, es va veure la possibilitat que l'Ajuntament oferís el nou espai al Camí Antic de València”.

I així va néixer el Casal fa gairebé cinc anys per aportar un benefici al barri. “Ens ha obert moltes possibilitats, estem desenvolupant moltes activitats que abans no podíem oferir i creiem que estem dinamitzant molt bé el sector del barri”. I és que cal recordar que el Casal de Barri té una oferta d'allò més variada: des de patchwork fins a cursos d'idiomes, passant per informàtica, ioga, balls de saló o teatre amb el grup “El Portàtil”, entre molts d'altres.

Una cosa semblant passa amb una altra entitat que revitalitza aquest petit enclavament poblenoví: el Casal de Gent Gran Quatre Cantons. El centre té una gestió semblant a la del Casal de Barri, ja que surt a concurs públic anualment i són entitats privades les que s'encarreguen de la seva gestió malgrat pertànyer a l'Ajuntament. Va néixer el maig del 2010 amb l'objectiu que la gent gran de l'entorn trobés en el Casal un punt de trobada, a més de “sentir-se animades per sortir de casa i fer activitats culturals, socials i d'oci, tals com tallers, idiomes o caminades”, afirma la Cristina Rodríguez, responsable del Casal de Gent Gran Quatre Cantons. Així mateix, crida l'atenció un projecte que duren a terme per segon cop anomenat Memòria Activa.

S'iniciarà aquest octubre i s'allargarà fins al febrer de 2015, en grups reduïts d'una dotzena de persones. L'objectiu de l'activitat és mantenir viva la memòria del barri a través del testimoni de les persones grans que hi habiten, així com “compartir experiències i relacionar-se amb altres veïns i veïnes”, afegeix la Cristina. A més, els testimonis guanyen en realisme en convertir-los en caminades, complementades amb l'ús de les noves tecnologies, tals com l'ordinador, el mòbil, la tauleta o la càmera.

Ambdues entitats coincideixen que la feina s'ha quadruplicat: “per donar els

serveis que actualment es cobreixen calen moltes hores, molta planificació i suport per part de l'Ajuntament”, afirma la Laura. Malgrat això, es consideren molt satisfets per la feina feta. Tot i les dificultats de l'entorn, que fins fa cinc anys no tenia el dinamisme actual pel fet de no ser un carrer vertebrador, ambdós casals han contribuït a “generar una mica més de dinàmica social, acostant a totes les zones del barri activitats culturals, de lleure i socials a un preu raonable i assequible”, afegeix el Manel.

Amb això s'ha aconseguit una participació real dels veïns, tant del jovent

com de les persones grans, aportant un gran dinamisme i vida de barri en una petita àrea del Poblenou vertebrada pel Camí Antic de València. Sens dubte, un referent històric com la Cooperativa d'Habitatges Bac de Roda o l'Associació Cultural i Social Bac de Roda s'han transformat en dos referents locals i socials com són el Casal de Barri Bac de Roda i el Casal de Gent Gran Quatre Cantons amb una finalitat clau: dinamitzar i revitalitzar l'*standby* en què estava suspesa aquesta zona del Poblenou.

Patricia Pujante, periodista

English, Psicomotricitat, Estimulació sensorial, experimentació,
tot amb molt d'afecte, relació família-escola, cuina pròpia ecològica, ...

**Llar d'infants subvencionada
per la Generalitat**

Chiqui Tin

Tel. 93 221 95 79 (Vila Olímpica, Poblenou)
www.escuelachiquitin.com/lavila centrelavila@escuelachiquitin.com

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

MIMA2 Poblenou
Cabina d'Estètica i
Massatge

C/Espronceda, 96
08005 Barcelona
93 601 00 40

Facebook:
MIMA2 Poblenou Estètica
i Massatges

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1º
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

“Barcelona no reconoce a sus artistas. Se apuesta más por el de fuera”

Este artista urbano de 35 años empezó a pintar los muros del Poble Nou con tan sólo nueve años. Aún conserva esa esencia reivindicativa y rebelde del grafiti, pero Alberto de Blobs quiere ir más lejos. Hijo de un barrio que sigue oliendo a barrio, que reivindica un pasado de barracas y en el que abundan talleres de artistas, Blobs insiste en que “nada se hace por ellos”. Queremos conocer un poco más a este escritor del grafiti, pero su obra se puede conocer en <http://albertodeblobs.tumblr.com>

Alberto de Blobs

¿Cómo se pinta desde tan pequeño?

Era un niño de la calle. Me juntaba con otros chavales del barrio y pintábamos dónde podíamos. Vengo de una familia humilde, de pintores. En los 90, Barcelona vivió el boom del grafiti, así que nunca me he quedado solo.

A medida que fui creciendo me fui interesando cada vez más por el arte, visitaba museos y galerías. Recuerdo el impacto que me produjo el Grupo CoBrA o Antonio Saura.

¿Cómo se pasa de la calle a la galería?

Por madurez, porque te interesan otras cosas. Los artistas urbanos vamos con más fuerza, no tenemos estudios pero actuamos con mucha seguridad. Lo más divertido sigue siendo la calle, es más trepidante, aunque la gente ahora lo tolera más. Hace años, los vecinos del Poble Nou cuando me veían pintando llamaban a la policía, en cambio ayer me aplaudían por haber ganado el cartel de la Fiesta Mayor del barrio.

¿Qué sientes cuando una pieza de un artista urbano, como Banksy, la sacan de la calle y la exponen en un museo con un alto valor?

El arte urbano es mucho más que Banksy, y es lo único que conoce el gran público. Cuando vi una obra suya, me quedé vacío... Su mensaje es contestatario pero a nivel artístico no me dice nada. Su obra no puede costar lo mismo que un Goya o un Velázquez, lo veo sobrevalorado. Es como la cara visible del

arte urbano... Ha dado un mensaje muy fácil, para hacer pensar, pero es poco profundo. Pero eso es lo que llega a la gran masa. A esta sociedad le gusta lo rápido y fácil, para no pensar mucho. No existe el criterio individual.

Al menos el grafiti como arte ya está aceptado.

Sí, ahora hasta mi madre lo entiende. Es una moda... Los grafitis ya están en la ropa, a través de grandes marcas, como Nike mismo. Hace tiempo hice un grafiti detrás de una plaza y Zara hizo una gorra con mi dibujo, sólo cambiaron los colores. Sentí como si me hubiesen violado, literalmente.

¿Dónde trabajas ahora?

Me dejan un lugar en el Espai Niu,

no nos podemos permitir pagar dos alquileres a la vez. Con otros artistas hacemos videoarte, proyecciones con música, pintamos en directo, participamos en festivales... Trabajo también para Pinzat diseñando mochilas, también customicé unos posavasos para Moritz. Lo compagino con pintar y decorar pisos... Aunque nada es de por vida. He colaborado con la iniciativa Murs Lliures y con otras, pero se aprovechan mucho y a veces me he sentido manipulado. Y sigo pintando en la calle, claro, normalmente en las rieras de Granollers, en las vías de Mataró, o en las fábricas abandonadas del Poble Nou.

¿Qué te supuso actuar en un festival como el Primavera Sound?

Pues en Barcelona ocurre que sales mucho en prensa pero luego no te reporta nada, no te dan más trabajo. Tanta fama para luego nada. Porque no apuestan por los artistas locales, no saben tratarlos. La gente de Barcelona no se da cuenta de los artistas que tienen. Esto fue la meca del grafiti en Europa en el 2000... y nadie lo sabe. De aquí salió gente que ha llegado muy lejos, que expone en Londres o Nueva York.

¿No te sientes cómodo aquí?

El Poble Nou es un círculo muy cerrado, no es lo que parece. En Hangar es difícil entrar y conseguir un espacio, porque es un negocio. Todo se consigue con dinero, así que siempre me he visto fuera. Siempre pienso en marcharme,

quiero ir a París. Después de todo lo que he hecho aquí, no creo que pueda llegar a más. Es muy sufrido. Aquí hay muy poca sensibilidad con el arte, en cambio en París hay un interés más profundo por la obra, un trato especial por el artista. Aquí hay más interés por el artista extranjero.

¿Qué cambios has visto en tu barrio?

Ahora está de moda porque mantiene la esencia de barrio, que los demás barrios de Barcelona ya han perdido. Como la Barceloneta. Es normal que los vecinos se quejen y salgan a las calles. Y aquí pasará lo mismo, por eso hicieron el 22@ por ejemplo. El cambio más grande es ver de repente turistas por estas calles o que un cortado en la Rambla te cueste 1,60 euro.

¿Qué proyectos tienes ahora?

Ahora quiero hacer una exposición y sacar un libro de ilustraciones, de collage, con The Folio Club, es una galería-imprenta del barrio. Unas de las cosas que quisiera hacer en el Poble Nou es que me cedieran un edificio, pintar la fachada con una figura enorme y que se volviera patrimonio del barrio. Pero seguro pondrán muchas trabas. Cada vez me siento más derrotado y me da mucha rabia pensar que los artistas nos tenemos que ir.

Eva Murgui

Periodista @evamurgui

Agrupació Excursionista Icària

L'Agrupació Excursionista Icària aviat es convertirà en una entitat centenària. L'any 2016 farà un segle que la secció de muntanya del Club Esportiu Júpter va començar a fer història... En una època de carreteres impossibles, escassos vehicles i distàncies molt més llargues, poder arribar a la muntanya ja era tota una aventura...

"Llavors la gent es reunia a l'entitat. No hi havia televisió ni tantes ofertes d'entreteniment i la gent hi passava un parell de cops per setmana. S'organitzaven les sortides des de l'entitat. Quedaven per anar tots junts en cotxe, compartir despeses i anar junts. Es planificaven excursions en autocar, es buscaven els restaurants i els allotjaments. També es disposava de tot el material. Avui en dia, hi ha tanta oferta que cadascú s'organitza com vol, tothom té material, vehicle i disposen de noves tecnologies per obtenir informació. La gent no té tanta dependència de l'entitat i va per lliure..."

El Manel Garcia, president de l'Agrupació Excursionista Icària des de fa quasi trenta anys, recorda nostàlgic una època daurada. Els anys 20 van ser decisius per a l'entitat, es va produir l'escissió definitiva del Club Júpter, es va agafar el casal de passeig de Triomf número 50 (la Rambla) i es va optar per Icària com a nom definitiu.

"Aquí es va fer la primera biblioteca pública del barri. Molts autors eren catalans i les seves obres eren en català. Durant la guerra es va requisar tot i que els socis es van endur els llibres a casa seva perquè no els destruïssin. Quan va acabar la guerra i es va aconseguir recuperar els mobles de la biblioteca després de moltes gestions, els socis van tornar els llibres i es va tornar a muntar la biblioteca."

La Gemma Baulà, sòcia de l'entitat, vol recordar el vessant cultural de l'associació, molt important des dels seus inicis. El llavors anomenat Casal Icària el constituïen diverses agrupacions confederades: l'Agrupació Excursionista, la Cultural, amb la Biblioteca Popular catalana, la Fotogràfica, l'Escaquista i els Minyons de Muntanya. A més, hi havia activitats d'atletisme i esports de la secció marítima i es va començar a editar el butlletí *Icària*, la veu de l'entitat. Llavors va arribar la guerra i es van confiscar els béns, però gràcies als socis es va recuperar bona part del material i l'any 1941 es va poder comprar el local del carrer Llull, 184.

"Durant el franquisme fèiem classes clandestines de català i des de 1961 vam promocionar 35 edicions dels Jocs Florals de Muntanya, els primers en català."

Als anys 50 anar a esquiar a La Molina no era tasca fàcil. A més del material d'escalada, d'espeleologia i del material i laboratori fotogràfic, des de l'Agrupació Excursionista Icària oferien també material d'esquí.

"Vam llogar un refugi a La Molina, a 48 metres de l'estació. L'edifici se'l van vendre amb nosaltres dins. Llavors va arribar la llei de normalització de material de lloguer i va ser quan vam decidir comprar un solar de 360 m2 a peu d'estació. Vam pagar el projecte, el pla de viabilitat i la llicència d'obres però al final no vam poder finançar-lo i el tema està aturat. Tenim uns 300 socis, però el que més paga són 65 euros anuals, sense comptar els descomptes que fem... Si no haguéssim comprat el local aquest, ja no existiríem."

L'Agrupació Excursionista Icària ofereix als seus socis senderisme de diferent recorregut, sortides en grup i activitats socioculturals.

Cada trimestre surt el *Full Informatiu* amb la informació necessària per poder-hi participar. També hi ha socis que participen en diferents disciplines, curses de muntanya, escalada...

"Avui en dia molta gent surt a la muntanya i hi van sense llicència, això és un perill. S'ha d'estar federat pel que pugui passar. Hi ha diferents tipus de llicència, segons l'activitat, diferents assegurances, però s'ha de ser d'una entitat. La federació dona la informació però envia a l'entitat per poder sol·licitar la llicència. I això és el que ens salva, perquè molts socis ni passen per aquí..."

El Manel es lamenta que tot i que la muntanya sembla estar de moda, això no repercuteix en la vida de l'entitat, no s'utilitza com a espai de planificació de sortides com abans. Així que des de fa uns 7 o 8 anys comparteixen el seu local amb l'Agrupament Escolta RAKXA.

"Aquí el dissabte està ple de gent del cau. Fan activitats, queden aquí... Hi participen infants i joves des dels 9 fins als 18 anys, que fan excursions i activitats fora i dins del cau. La intenció és que l'entitat es nodreixi del RAKXA. S'han de fer socis i federar-se per poder participar-hi. El soci més petit deu tenir uns 8 o 9 anys i la sòcia més gran que tenim té 94 anys i és la poetessa Conxita Julià, la noia del mocador que surt al monument Homenatge a Companys..."

També són membres de la Coordinadora d'Entitats i participen a la Festa Major amb la ja tradicional paella gegant i el concurs fotogràfic. L'Agrupació Excursionista Icària disposa d'un extens arxiu fotogràfic.

"On hi ha ara la cuina hi havia el laboratori. Es feien cursos de fotografia, però la gent el va deixar d'utilitzar. Guardem tot el material, això sí. Ara un grup de gent vinculat a l'entitat estem preparant un projecte, el Fotoclub Poblenou. Aprofitarem l'espai que tenim per fer projeccions audiovisuals, conferències..."

L'Agrupació Excursionista Icària organitza amb La Colla Excursionista La Senyera, La Secció Excursionista Foment Martinenc i La Unió Excursionista Sant Martí de Provençals la MOSTRA D'AUDIOVISUALS I FOTOGRAFIA DE MUNTANYA DE SANT MARTÍ, que ja va per l'edició dissetena.

"Primer es feia a Can Felipa, però l'espai que ens van oferir a La Farinera és perfecte. Tenim teatre i sala d'exposicions durant les dues setmanes que dura la Mostra. Conferències, exposicions i projeccions totalment gratuïtes en una mostra consolidada entre els aficionats als esports de muntanya. Un concurs amb la presència d'autèntics referents de les diferents modalitats."

Actualment a Catalunya hi ha 450 clubs de muntanya, mentre l'històric Centre Excursionista agonitza. Els temps canvien. Les persones també. L'Agrupació Excursionista Icària vol organitzar la seva històrica biblioteca i adaptar-la a les necessitats actuals. Ara, l'objectiu és preparar-se per al 2016.

"Esperem que les institucions s'hi bolquin i reconeguin el nostre esforç. Costa trobar espònsors, però quan els trobes t'ajuden molt, et donen moltes idees... Tenim molta il·lusió amb el centenari."

Esther Racionero Zamel

ICÀRIA

MIL MIRADES POBLENOU

Amb una súper-8, amb el mòbil, amb una handy-cam o amb una Red One. Amb la veïna, amb la Meryl Streep, amb els iaïos del casal o amb el Paco León. Amb diàlegs, un monòleg, tipus The Artist, o a veure què surt. En equip, en família o al teu rotllo! El dia 25 d'octubre no et quedis a casa, fes del carrer el teu plató de cinema!

MIL MIRADES POBLENOU neix com una iniciativa ciutadana, dins del marc del Festival Escena Poblenou, i de l'acció Públic Poblenou que es realitzarà enguany durant el festival. En aquesta segona edició del Concurs MIL MIRADES, els participants hauran de rodar i editar un curtmetratge de SUSPENS. L'escenari haurà de ser el barri del Poblenou i només tindran 24 hores per fer-ho. Abans del tret de sortida, l'organització proposarà tres premisses que hauran d'aparèixer en el curtmetratge: un espai, un objecte i una frase. El dia 26 d'octubre en veurem els resultats, i els veurem en pantalla gran! Per participar només heu de consultar les bases i inscriure-us:

<http://milmirades.blogspot.com.es>

Vine al Mercat Solidari pels Drets Humans d'Amnistia Internacional

25 i 26 d'octubre - Casal de barri Poblenou

L'escola Voramar

En un context de demanda creixent de places escolars al Poblenou, l'escola Voramar ha emprès una ampliació i millora de les instal·lacions docents. El projecte va passar a la fase executiva el mes d'agost passat amb l'inici de les obres de construcció d'un edifici nou per a l'ESO. L'edifici es construeix al solar de la rectoria de la parròquia de Sant Francesc d'Assís, que va ser enderrocada. Es tracta d'un edifici de planta baixa i tres plantes pis amb una edificabilitat total de 1.600 m² dels quals 1.300 es destinaran a aules i serveis de l'escola, i la resta a espais per a ús de la parròquia.

Amb la reforma, l'escola reordenarà també els espais d'infantil i primària, i alguns dels serveis comuns.

El nou edifici, la primera pedra del qual es va posar el 28 de setembre passat, és una posada al dia de les instal·lacions necessàries per desenvolupar el projecte educatiu de Voramar amb la mirada fita en els propers 50 anys. L'escola, que actualment cobreix els cicles escolars d'infantil, primària i secundària (ESO), va iniciar l'activitat l'any 1966. Amb el temps ha escomès diverses reformes i ampliacions per adequar-se a les exigències del progra-

ma educatiu. No obstant això, la manca d'espai per créixer en l'actual ubicació entre els carrers de Ramon Turró i Badajoz, propietat del bisbat de Barcelona, ha condicionat d'antic el creixement. La solució actual passa per la substitució de l'edifici parroquial per una nova i moderna construcció d'acord amb els estàndards de qualitat i eficiència energètica del planejament 22@. La totalitat de les instal·lacions de l'escola quedaran connectades a la xarxa urbana de fred i calor Distri clima.

Redacció

un projecte de qualitat fet realitat

HABITATGES PROTEGITS AL POBLENOU

Espai Connecthort

Queridos connectHORTelanos, aquí tenéis algunas informaciones de toda la vidilla que se está generando en el huerto:

Colaboraciones

En los últimos tres meses muchos vecinos han comenzado a interesarse por connectHORT y ya vienen asiduamente al solar para colaborar.

Los últimos en añadirse al proyecto son los chicos y chicas del Centre Ocupacional Bogatell, que vendrán los martes por la mañana a ayudar a cuidar el huerto, hacer compost y pequeñas tareas. Están encantados de venir y nosotros de recibirlos.

Infraestructuras

En julio, gracias a Terram, empezamos a construir una caseta aplicando técnicas de bioconstrucción y ya queda poco para terminarla. Si alguien quiere aprender más cosas sobre estas técnicas, puede venir a ConnectHort a disfrutar embadurnándose de barro.

Por otro lado, la pérgola también

está muy avanzada. Tan solo queda pasar una mano de pintura y acabar de poner las lonas que muy amablemente nos ha cedido la empresa Marc Martí.

Actividades

Durante estos meses ConnectHORT ha servido de centro de reuniones del grupo de voluntarios de Barcelona para organizar la pasada Marcha por la Tierra y las Energías Limpias del 21 de septiembre. No podíamos estar más de acuerdo con esta petición de AVAAZ para pedirle a los políticos del mundo que tomen ya en serio los avisos de los científicos y se tomen las medidas necesarias para que el cambio climático no sea una catástrofe.

Por otro lado, septiembre fue el comienzo de curso para los temascas en connectHORT. Esta ceremonia ancestral que te conecta con la madre Tierra está

siendo un éxito y se celebra todos los domingos por la tarde. Para más información podéis curiosear en la página del grupo de facebook URBAN TEMAZCAL.

Curiosidades

Los muros del solar han sido decorados con las obras de Fabrizio Bianchini, creador del proyecto artístico NowPoblenou. Este artista ha creado un gran mural con las caras de algunos vecinos del barrio del Poblenou. ¡Os animamos a visitarnos para verlas!

Por último, encontraréis la información actualizada de todo lo que pasa en ConnectHort en nuestra página de facebook y en el blog, aunque lo mejor es que os paséis por el huerto. ¡Os esperamos a todas y a todos!

Carrer Àlaba, 24, 08005, Barcelona
<http://connecthort.wordpress.com/>
connecthort@gmail.com

- ✦ Més de 17.500 tones d'emissions de CO₂ evitades el 2013
- ✦ Reducció de més del 55% en el consum d'energies d'origen fòssil
- ✦ Aprofitament d'energies locals no convencionals
- ✦ Subministrament energètic segur i de qualitat

UNA SOLUCIÓ INNOVADORA PER A UN ENTORN SOSTENIBLE

Sistema centralizat d'alta eficiència per a la producció i distribució urbana de calor i fred